AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 15.7.2008
COM(2008)447 végleges

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

Úton az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerség felé

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

Úton az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerség felé

1. MEXIKÓ A GLOBÁLIS PORONDON

Mexikó Latin-Amerika két legnagyobb gazdaságának egyike, több mint 105 millió lakossal és majdnem 10 000 dollár egy főre eső jövedelemmel. Mexikó 1994 óta tagja az Észak-amerikai Szabadkereskedelmi Megállapodásnak (NAFTA) és legfontosabb kereskedelmi partnereivel egy sor szabadkereskedelmi megállapodást kötött. Jelenleg egyike azon feltörekvő országoknak, amelyek szabadkereskedelmi megállapodással rendelkeznek az USA-val, az EU-val és Japánnal. Ezen túlmenően megállapodásokat kötött a legtöbb latin-amerikai országgal, az EFTA-országokkal és Izraellel. A megállapodások ezen hálója lefedi Mexikó külkereskedelmének túlnyomó részét.

Mexikó az egyetlen latin-amerikai ország, mely tagja a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD), melyhez 1994-ben csatlakozott. Feltörekvő országként Mexikó fontos szerepet játszik az OECD bővítésre és a fokozott együttműködésre irányuló folyamatában, melynek célja elősegíteni más feltörekvő országok heiligendammi párbeszédben való részvételét. Mexikó aktív tagja a Kereskedelmi Világszervezetnek is (WTO).

Mexikó makrogazdasági alapjai szilárdak. A nemzetközi pénzügyi intézményekkel ápolt kapcsolatai latin-amerikai viszonylatban példaértékűek. Világviszonylatban Mexikó a közvetlen külföldi befektetések (FDI) egyik legfőbb célországa. Latin-Amerikában Mexikó fogadja a legtöbb FDI-t (174 milliárd EUR). Emellett Mexikó azon kevés latin-amerikai országok közé kezd tartozni, amelyek harmadik országokba, elsősorban az USA-ba, az EU-ba és néhány kiemelt latin-amerikai országba eszközölnek közvetlen befektetéseket (26,7 milliárd EUR).

Mexikó az utóbbi két évtizedben jelentős politikai és szociális-gazdasági változásokon esett át és fontos modernizációs folyamatot hajtott végre. Az ország azonban még számos jelentős kihívás előtt áll. Az országnak elsősorban az egyenlőtlenség és a jólét igazságtalan elosztásával járó régóta fennálló problémákat kell megoldania. Az utóbbi évtizedek alatt ezen kívül a növekedés és a jövedelem tekintetében szakadék alakult ki észak és dél között. Ez a szakadék szerepet játszik jelentős a belső és külső migrációs áramlások kialakulásában; az utóbbiak túlnyomórészt az USA-ba irányulnak. Általánosabban: az ország társadalmi kohéziójának szintje további javításra szorul. Ezen túlmenően további haladást kell elérni az olyan területeken, mint a kormányzás és az emberi jogok helyi szinten történő védelme. Mexikónak biztonsági problémát okoz a szervezett bűnözés agresszív hulláma és a burjánzó kábítószer-kereskedelem. Gazdasági tekintetben a legfőbb kihívásokat a piac versenyképessége és a verseny jelentik, nevezetesen olyan kulcsfontosságú hálózati ágazatokban, mint a távközlés, és azoknak a fiskális reformoknak a végrehajtása, melyek a költségvetés olajbevételektől való függésének csökkentését célozzák.

Ezek az aktuális problémák és kihívások, melyeket Mexikónak meg kell oldania, azonban nem csökkenthetik annak a változásnak a jelentőségét, amelyen az ország az utóbbi két

évtized során keresztülment. Mexikó valamennyi szinten jelentősen növekedett, továbbra is jelentős kiaknázható potenciállal rendelkezik, és a globális porondon egyre fontosabbá szereplővé válik.

Mexikó számára az egyik legfőbb előnyt Latin-Amerikában az USA-val határos stratégiai földrajzi helyzete jelenti. Mexikó jelentős politikai, gazdasági és kulturális szerepet tölt be Latin-Amerikában, és a globális kérdésekben játszott szerepe idővel várhatóan növekedni fog. Gazdasága teljes mértékben a NAFTA integráns része, gazdag kultúrája latinamerika-szerte ismert. Mexikó valóban kulturális, politikai és fizikai hidat képez Észak- és Latin-Amerika között, és bizonyos mértékig az ipari és a feltörekvő országok között. Mexikó „hídszerepe" fontos eszköz a progresszív multilaterális és multikulturális nemzetközi közösség kontextusában. Mivel egyre nyilvánvalóbb az ország gazdasági súlya, Mexikó egyre magabiztosabbá válik és napjaink gyorsan változó nemzetközi környezetében egyre aktívabb szerepet kíván játszani.

A múlthoz képest fontos fejlemény az új magabiztosság, mivel korábban történelmi és geopolitikai okokból Mexikó hagyományosan óvatos álláspontot képviselt nemzetközi kérdésekben. Mexikó azonban még a múltban is hangsúlyozta a multilateralizmus jelentőségét – ez egy jellemző álláspont, mely az idővel egyre meghatározóbbá vált. Mexikó mindig is az ENSZ aktív és támogató tagja volt. Az ENSZ költségvetéséhez legnagyobb hozzájárulást nyújtó országok között a tizedik. Valójában Mexikó pénzügyi hozzájárulása az ENSZ-költségvetéséhez Latin-Amerikában a legnagyobb, önmagában véve a régió szervezetnek nyújtott teljes pénzügyi hozzájárulásainak kb. 50 %-át teszi ki.

2. AZ EU ÉS MEXIKÓ

Az 1990-es évek közepén az Európai Unió és Mexikó gazdasági partnerségről, politikai koordinációról és együttműködésről szóló megállapodásban egyezett meg, melyet 1997-ben írtak alá és 2000-ben lépett életbe. Ez a megállapodás – a továbbiakban: átfogó megállapodás – megfelelő keretet nyújtott az EU és Mexikó közötti politikai kapcsolatok mélyítéséhez és erősítéséhez egyaránt (lásd 1. MELLÉKLET). A megállapodás három fő pillére: politikai párbeszéd, kereskedelem és együttműködés. A megállapodás lehetővé tette az EU számára, hogy megerősítse Mexikóban gazdasági és kereskedelmi helyzetét, melyre a NAFTA 1994. évi életbelépésétől kezdődően jelentős nyomást gyakorolt.

2004 végétől, valamint az EU és Mexikó közötti, egyre növekvő gazdasági kapcsolatokra épülve az EU intézményei és Mexikó elhatározták, hogy a magas szintű kapcsolatok fokozása érdekében egyesítik erőfeszítéseiket. Ez a folyamat 2007 áprilisában tetőzött, amikor az EU-Mexikó vegyes tanács keretében a felek elismerték kétoldalú kapcsolataik jelentős minőségbeli javulását és a kölcsönös kapcsolatok szorosabbá válását. 2007 és 2008 során a különböző EU-tagállamok és az Európai Bizottság képviselői – 2008 májusában például az Európai Bizottság elnöke – több alkalommal is magas szintű hivatalos látogatást tettek Mexikóban. Ugyanebben az időszakban Calderón elnök két alkalommal volt Európában, számos európai fővárost keresett fel és 2007 júniusában Brüsszelben ellátogatott valamennyi uniós intézménybe. Több mexikói miniszter is tett európai látogatásokat.

Az átfogó megállapodás életbe lépése óta, és különösen az elmúlt néhány év alatt az EU és Mexikó aktív és nyitott politikai párbeszédet alakított ki a kölcsönös érdeklődéssel bíró kérdésekben. Ez a fejlemény jó légkört teremtett az EU és Mexikó között, és létrehozta a globális kérdésekre irányuló szorosabb párbeszéd kialakításának politikai feltételeit. Ebben a kontextusban érződött az EU és Mexikó között kialakítandó tágabb és ambiciózusabb politikai

keret iránti igény, melynek célja a politikai párbeszéd átalakítása a globális, valamint egyéb kölcsönös érdeklődéssel bíró kérdésekhez kapcsolódó, a multilaterális fórumokon és a nemzetközi intézményeken belül kialakított álláspontok koordinálásának hatékony eszközeivé.

Az együttműködés az átfogó megállapodás egyik pillére és ennek megfelelően az EU és Mexikó fontos és innovatív együttműködési tevékenységeket folytat a fejlesztéspolitika terén. Szakpolitikai párbeszédeket kezdeményeztek az olyan területeken, mint a környezet és az éghajlatváltozás, valamint a társadalmi kohézió. E párbeszédek az együttműködési tevékenységek célirányossá tételére irányulnak, és egyben az EU és Mexikó közötti főbb koordinációs eszközt jelentik érzékeny globális kérdésekben. Valóban, az éghajlatváltozás terén Mexikó az uniós álláspontokhoz nagyon közel álló álláspontra helyezkedett. Ez év végére minden valószínűséggel útnak indítják az oktatásról és kultúráról szóló politikai párbeszédet, mely az ifjúsági, felsőoktatási területek létező programjaira és a kultúra terén nemrég kialakított együttműködési eszközökre épül.

Mexikót jelentős tudományos és technológiai kapacitása és szerteágazó tudásállománya vonzó együttműködési partnerré teszi Európa számára. A 2004. évi, az EU és Mexikó közötti a tudományról és technológiáról szóló ágazati megállapodás életbelépése óta jelentősen nőtt az EU és Mexikó közötti tudományos és technológiai együttműködés. Ezzel párhuzamosan számos programot és kezdeményezést indítottak útnak olyan területeken, mint az emberi jogok, kultúra, KKV-k fejlesztése, a kereskedelem megkönnyítése stb.

Az EU és Mexikó közötti kétoldalú kapcsolatok folyamatos erősítése eredményeként az EU és Mexikó egyértelművé tette a szorosabb kétoldalú politikai kapcsolatok megteremtésének szükségességét, különös tekintettel „stratégiai partnerség” megteremtésére. Mexikó részéről az EU-val ápolt kapcsolat döntő fontosságú eszköz a politikai sokféleség kialakításában és nemzetközi kapcsolatainak kiegyensúlyozottá tételében.

3. AZ EU ÉS MEXIKÓ KÖZÖTTI STRATÉGIAI PARTNERSÉG INDOKAI

Az EU számára több meggyőző ok is indokolja a Mexikóval való stratégiai partnerséget. Mexikó globális szereplő, részt vesz a G8 + G5 csoportban, és aktív szerepet játszik az ún. „Heiligendamm-folyamatban”.[1] Súlya és befolyása idővel valószínűleg nőni fog, akár Latin-Amerikán is túl. Az EU gazdag kétoldalú kapcsolatot tart fenn Mexikóval, mely az utóbbi években jelentős eredményekhez vezetett. Ezen kívül az EU és Mexikó meghatározó értékek egész sorát vallja magáénak, és szoros történelmi és kulturális kapcsolatokat tartanak fenn egymással.

---

[1] Heiligendammban a G8, valamint az ún. Outreach 5 (korábban O5, jelenleg G5) csoportba szerveződött Brazília, Kína, India, Mexikó és Dél-Afrika vezetői témák köré felépülő, formalizált és strukturált párbeszéd új formáját kezdeményezték. Az azóta heiligendammi folyamat néven ismertté vált párbeszéd célja megerősíteni a **közös megegyezést** a **globális gazdasági irányítás** fontos területein, valamint közös alapokat lefektetni és gyakorlatias lépéseket tenni a **globalizáció előnyös alakítására irányuló közös erőfeszítésekben**. A G8+O5 megállapodott abban, hogy e párbeszéd keretében négy kérdéssel foglalkozik: **Innováció és szellemi tulajdonjogok** (az innováció ösztönzése és védelme); **Befektetés és szociális felelősség** (határokon átnyúló befektetések és felelősségteljes vállalatvezetés ösztönzése); **Fejlesztés** (megegyezés, támogatáshatékonyság); **Energiahatékonyság** (az energiahatékonyság és a technológiai együttműködés javítását szolgáló tudás megosztása a CO2-kibocsátás csökkentéséhez való hozzájárulás céljából).

Miközben az átfogó megállapodás jelentős potenciállal rendelkező kétoldalú eszköz, a stratégiai partner státuszt különösen azokra a partnerországra dolgozták ki, amelyek globális kérdésekben jelentős befolyást képesek gyakorolni. Ebből következően az Európai Bizottság úgy gondolja, hogy indokolt a G5 csoport összes tagját stratégiai partnerként kezelni.

Kizárólag politikai vonatkozásban, a kétoldalú kapcsolatok stratégiai partnerségi státusszá történő továbbfejlesztése nagyobb hangsúlyt és magasabb szintet kölcsönözne a kapcsolatnak, és együttműködésünket a dinamizmus egy új forrásával gazdagítaná. A Mexikóval kialakítandó stratégiai partnerség fő oka ugyanakkor annak lehetősége, hogy megerősíthetjük a kulcsfontosságú multilaterális fórumokon és intézményeken belüli koordinációnkat. A stratégiai partnerség fokozott együttműködést jelentene az EU és Mexikó között globális kérdésekben. A Mexikóval történő koordináció különösen hasznossá válhat, ha figyelembe vesszük az ország többdimenziós „hídszerepét". Mexikó kialakította azt a képességet, amellyel egyensúlyba tudja hozni az OECD-álláspontokat a fejlődő országok igényeivel, ami valóban hasznos eszköznek bizonyulhat a globális szintű konszenzus megteremtéséhez. A Mexikóval ápolt szorosabb kapcsolatok ezen kívül megkönnyíthetik a konszenzus kialakítását az EU és latin-amerikai partnerei közötti legfontosabb regionális kérdésekben.

Multilaterális kontextusban ezért az EU-nak és Mexikónak arra kell törekednie, hogy közös egyetértést alakítsanak ki globális és regionális kérdésekben, és közös lépéseket tegyenek a globalizáció előnyös alakítására irányuló erőfeszítésben.

4. STRATÉGIAI PARTNERSÉG: KÉTSZINTŰ MECHANIZMUS

A fentiek tekintetében a stratégiai partnerség fő célja, hogy Mexikó és az EU globális szövetségesként működjön együtt valamennyi kulcsfontosságú multilaterális fórumon és intézményben.

Gyakorlati vonatkozásban ez azt jelenti, hogy a stratégiai partnerség két szinten gyakorol hatást. Először, globális kérdésekben a partnerség fokozni fogja multilaterális szinten az EU és Mexikó közötti koordinációt. Másodszor, politikai impulzust ad a kétoldalú kapcsolatok és kezdeményezések fejlesztéséhez.

Ennek következtében a stratégiai partnerség önmagát megerősítő kétszintű mechanizmus alapján fog működni: a kétoldalú párbeszédeket és az együttműködést a hatályos megállapodás jogi és működési keretének részeként folytatják, melyeket megerősít az újonnan kidolgozott politikai keret és az abból eredő dinamika. Ezek a párbeszédek és az együttműködés közeledést eredményeznek és megkönnyítik a szakértők, a közszolgálatban dolgozók és a döntéshozók közötti tapasztalatcserét. Mindez elő fogja segíteni az idevágó területeken jelentkező globális kérdésekben történő koordinációt.

A stratégiai partnerség teremtette új politikai kontextusban az EU és Mexikó előtt több lehetőség nyílik arra, hogy mélyrehatóan foglalkozzanak az érzékeny kérdésekkel, akár hazaiakkal is. Ez lehetővé teszi a felek számára, hogy fokozottabban védjék az olyan közös értékeket, mint az emberi jogok, a demokrácia, a jogállamiság, a jó kormányzás és a jogbiztonság.

5. A HOZZÁADOTT ÉRTÉK: EU-MEXIKÓ KOORDINÁCIÓ GLOBÁLIS KÉRDÉSEKBEN

Az EU és Mexikó már most is közösnek vall értékeket, álláspontokat és víziókat. Az EU szemszögéből Mexikó „hasonló elveket valló ország". A multilaterális fórumokon Mexikó

többször afelé tendál, hogy az EU álláspontjaihoz közeli álláspontokat fogadjon el. A stratégiai partnerség hozzájárul e tendencia megerősítéséhez azáltal, hogy szilárd politikai keretet nyújt és ezzel fokozza az EU és Mexikó közötti párbeszédet és koordinációt.

A Mexikóval kialakítandó stratégiai partnerség, mely jóval túlmutat közös menetrend vagy specifikus cselekvési terv puszta kidolgozásán, elő fogja mozdítani a konzultáció és koordináció módszertanának elfogadását. A partnerségnek újfajta kölcsönös érzékenységet kell teremtenie, ami arra ösztönzi a feleket, hogy egymás érdekeinek és aggályainak megfelelő figyelmet tulajdonítsanak minden olyan esetben, amikor globális kérdésekkel kapcsolatos álláspontokról van szó.

A globális kérdések napirendje folyamatosan bővül. A korábbi években a nemzetközi közösségnek globális kérdések egész sorával kellett szembenéznie, a terrorizmustól az éghajlatváltozásig, a nemzetközi pénzpiacok volatilitásától a növekvő olaj- és élelmiszerárakig stb. Az együttműködési területek puszta felsorolása helyett a jelenlegi szakaszban sokkal fontosabb, hogy a konzultáció és a koordináció szokássá váljon, hogy kialakuljon egymás álláspontjának és aggályainak reflexszerű figyelembe vétele a specifikus globális kérdésekhez kapcsolódó álláspontok kidolgozása és elfogadása során. Több olyan globális kérdés is van, amelyek esetében érezhető az EU és Mexikó közötti hatékony koordináció iránti igény, illetve olyanok is, ahol több esetben már megteremtették a koordinációt a hatályos megállapodás keretében. Ugyanakkor a fent ismertetett okokból ez a lista nem tekinthető teljesnek. Jelenleg a koordináció tárgyát képező kiemelt főbb területek a következők:

1. *Politikai kérdések*, mint a multilateralizmus, demokrácia, emberi jogok, jogállamiság, kulturális párbeszéd, Latin-Amerika, regionális integráció, Rio-csoport;

2. *Biztonsági kérdések*, mint a terrorizmus elleni küzdelem, működésképtelen államok, szervezett bűnözés, kábítószer- és emberkereskedelem;

3. *Környezeti kérdések*, mint az éghajlatváltozás, természeti katasztrófák, a halállomány túlhalászása elleni küzdelem;

4. *Szociális-gazdasági kérdések*, mint a fejlesztéspolitika, befektetési és szociális felelősség, innováció és szellemi tulajdonjogok, nyitott piacok, szociálpolitika, megfelelő munka/szociális védelem, migráció, szegénység, globális makroszintű pénzügyi stabilitás, jó kormányzás az adópolitika terén, energiabiztonság, fenntarthatóság és fokozott hatékonyság, élelmiszerárak, halászat, tengerpolitika és óceáni irányítás, közérdekű közlekedési kérdések.

6. A KÉTOLDALÚ KÉRDÉSEKRE GYAKOROLT POZITÍV HATÁS

Az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerség létrehozása által generált új politikai dinamizmus várhatóan pozitív hatással lesz az EU és Mexikó közötti, specifikus kétoldalú kérdésekre. Várhatóan előrelépés történik majd különösen az olyan területeken, mint a szociális és gazdasági együttműködés, az emberi jogok területén való együttműködés, kulturális csereprogramok, valamint az oktatás, a kereskedelem, a versenypolitika és a polgári repülés történő együttműködés terén. A partnerség emellett javítani fogja az átfogó megállapodás által nyújtott potenciál kiaknázását a kereskedelem és a befektetések terén.

7. INTÉZMÉNYI KERETEK

Az EU-Mexikó átfogó megállapodás keretében létrehozott jelenlegi intézményi struktúra életképesnek és hatékonynak bizonyult. E struktúra segítségével több előrelépés is történt, melyek a jelenlegi jó kapcsolatokban tetőztek.

A stratégiai partnerség új impulzusokat szolgáltat a jelenlegi keretben zajló munkához. A feleknek el kellene tekinteniük újabb bizottságok és struktúrák felállításától egészen addig, amíg azokra valóban szükség nem lesz. A *vegyes tanácsok* és a *vegyes bizottságok* a koordináció megfelelő mechanizmusai. Az EU-Mexikó stratégiai partnerség hatályba lépését követő változást az agendák kiigazítása jelenti annak érdekében, hogy tágabb mozgástér álljon rendelkezésre a releváns globális kérdések koordinációjához. Továbbá, a folyamatosság és a megfelelő nyomonkövetés biztosítása érdekében a vegyes bizottságon belül meg kell teremteni a vezető tisztviselők szintjén a közvetlen párbeszéd „karcsúsított" állandó mechanizmusát. Nyitva kell hagyni továbbá a különleges *ad hoc koordinációs találkozók* összehívásának lehetőségét minden olyan esetben, amikor szükséges a nemzetközi fórumokon elfogadandó álláspontok koordinálása.

Az elnöki szinten zajló EU-Mexikó *csúcstalálkozókat* a kialakult gyakorlatnak megfelelően kétévenként kell megrendezni, és intézményesíteni kell őket. A csúcstalálkozók napirendjét ki kell bővíteni és időtartamát meg kell hosszabbítani mindenre kiterjedő politikai párbeszéd folytatása és az adott időpontban releváns kérdések megfelelő koordinációjának biztosítása érdekében.

Az EU-Mexikó csúcstalálkozók intézményesítésén kívüli fő változást alapvetően az operatív szinten zajló eszmecserék gyakoribbá tétele jelentené. Az EU és Mexikó nagykövetei számára szokássá kell válnia, hogy a fogadó országokban gyakrabban vegyék fel egymással a kapcsolatot, még akkor is, ha Európán vagy Latin-Amerikán kívüli régiókban teljesítenek szolgálatot. Azoknak a követeknek, misszióvezetőknek és szakértőknek, akik valamely ENSZ-székhelyen teljesítenek szolgálatot, különösen ENSZ-fórumokhoz és vitákhoz kapcsolódó koordinációval kell foglalkozniuk. Idővel a nagyköveti szinten, diplomaták és a szakértők között zajló, specifikus kérdésekről szóló párbeszéd előmozdítaná a személyes ismeretségeket, és hosszú távon elősegítené a problémák „hasonló elvekre épülő" megközelítésének kialakítását. Ez vonatkozik a jelenlegi EU-Mexikó együttműködés keretében kialakult kapcsolatokra és együttműködésre közszolgálati vagy szakértői szinten egyaránt.

8. KÖVETKEZTETÉS

A fent említett megfontolások és érvek alapján a Bizottság ezért javasolja az Európai Unió és Mexikó közötti stratégiai partnerség létrehozását.

1. MELLÉKLET

AZ EU ÉS MEXIKÓ KÖZÖTTI KAPCSOLATOK JOGI, INTÉZMÉNYI ÉS OPERATÍV KERETE

Jogi szempontból a kétoldalú kapcsolatokat az átfogó megállapodás szabályozza, mely intézményesíti a rendszeres, magas szintű politikai párbeszédet. Mexikó és az Európai Unió két fórumon tudja koordinálni és nyomon követni kapcsolatait, illetve azoknak új politikai impulzust adni: ezek a miniszteri szinten kétévente összehívott *vegyes tanácsok*, és az évente egyszer alelnöki vagy vezető tisztségviselői szinten összehívott *vegyes bizottságok*.

Továbbá a kétoldalú kapcsolataik politikai profiljának finomítása és a rendszeres kapcsolatok legmagasabb szinten történő fenntartása érdekében az EU és Mexikó kétévente *elnöki csúcstalálkozót* tart.

Az EU és Mexikó ezen kívül aktív interparlamentáris párbeszédet alakított ki az EU-Mexikó interparlamentáris vegyes bizottság keretein belül, melyet évente kétszer hívnak össze.

Az átfogó megállapodás Mexikó és az EU között átfogó, áruk és szolgáltatások kereskedelmére egyaránt kiterjedő szabadkereskedelmi térséget hozott létre. A megállapodás hatálybalépését követő években az EU és Mexikó közötti kétoldalú kereskedelem több mint 100 %-kal nőtt. Ennek következtében Mexikó az EU egyik legfontosabb kereskedelmi partnere lett Latin-Amerikában, és jelentős növekedési potenciállal rendelkezik. Az EU az Egyesült Államok után Mexikó második legnagyobb kereskedelmi partnere.

Kereskedelmi kérdéseken kívül az EU-Mexikó átfogó megállapodás gazdasági kérdések széles skáláját is lefedi. Az EU-ból származó közvetlen külföldi befektetések 120 %-kal nőttek, az EU az Egyesült Államok után jelenleg a második legnagyobb befektető Mexikóban. 2006-ban írták alá a Mexikó és az EBB közötti új keretmegállapodást, mely az infrastruktúra és a környezetvédelem terén folytatott együttműködést szabályozza.

A megállapodás továbbá több felülvizsgálati záradékot tartalmaz, melyek célja az EU és Mexikó közötti kereskedelmi kapcsolatok további liberalizálása a szolgáltatások, a befektetések és a mezőgazdasági termékek terén. 2004 novemberében a felek megegyeztek abban, hogy tárgyalásokat kezdenek e célok megvalósítása érdekében. A tárgyalások lezárását követően ezek a szabályozások dinamikusabb környezetet teremtenek majd a vállalkozók számára és előnyösen egészítik majd ki a piachoz való hozzáférés jelenlegi lehetőségeit.

Az EU és Mexikó aktív fejlesztési együttműködést hozott létre. A 2007-2013 közötti időszakra – tekintettel arra, hogy Mexikó most már felső középszintű jövedelmű ország – 55 millió euro indikatív összeget különítettek el a DCI keretében (fejlesztési együttműködést finanszírozó eszköz). Az együttműködés három fő területét határozták meg: társadalmi kohézió fenntartható gazdaság és versenyképesség; oktatás és kultúra. E három kiemelt terület különböző, több más területet is érintő kérdésekkel kapcsolódik össze, melyeket szisztematikusan be kell építeni az együttműködésbe, mint különösen az emberi jogok, a nemek közötti egyenlőség és környezeti kérdések. Az EU és Mexikó közötti együttműködés a szakpolitikai párbeszéd innovatív eszközére épül, és célja Mexikó fejlődéséhez minőségi hozzájárulást és támogatást nyújtani az idevágó tapasztalatok és legjobb gyakorlatok egymás közötti cseréjén és átadásán keresztül, melyeket a specifikus helyi körülményekhez kell

igazítani. 2007. június 6-án írták alá az egyetértési nyilatkozatot (MoU), mely lehetővé teszi a 2007-2013 közötti időszakra szóló együttműködés végrehajtását.

2. MELLÉKLET

Hivatalos név:	Mexikói Egyesült Államok
Főváros:	Mexico City (Distrito Federal)
Terület:	1 972 55 km^2
Népesség:	105 790 725 (2007)
Hivatalos nyelv:	spanyol / 56 őshonos nyelv
Pénznem:	Peso
Államforma:	szövetségi köztársaság
Közigazgatási egységek:	31 állam és 1 szövetségi kerület
Kormányfő (elnök)	Felipe Calderón (PAN)
Elnöki és parlamenti választások:	Parlamenti: 2009 július – elnöki: 2012 július
Egy főre eső GDP:	9669 USD (2007)
GDP összesen:	1022,93 milliárd USD
GDP-növekedés:	3,2 %
Infláció:	3,8 %